

माता

अथ च ।
 “न पितृसंचनं कार्यं यथा मातुः सुतेन हि ।
 पिता च पतितस्याप्यो न माता सत्सुतेन हि ।
 गर्भधारणपोषादि ततो माता गरीयसी ॥
 दशविप्रादुपाध्यायो गौरिवेषातिरिचते ।
 तेभ्यः पिता दशभ्यस्तु माता चैव गरीयसी ।
 माहृतोऽथो न देवोऽस्ति तस्मात् पूज्या सदा
 सुतेः ॥

मातुश्च यद्विनं किञ्चित् कुर्वते भक्तिः पूमान् ।
 न हर्षं हि विजानीयादेवं धर्मेविदो विदुः ॥”
 इति वङ्गपुराणम् ॥

अपरच ।
 “गुरुणापि सर्वेषां पूज्याः पञ्च विशेषतः ।
 तेषामाद्यास्तयः श्रेष्ठास्तेषां माता सुपूजिता ॥
 यो भावयति या स्तते येन विद्योपदिश्यते ।
 ज्येष्ठमाता च भर्ता च पचैते गुरवः स्मृताः ॥
 आत्मनः सर्वयज्ञेन प्राणत्यागेन वा पुनः ।
 पूजनीया विशेषेण पचैते भूमिभिश्चिता ॥
 धावतु पिता च माता च दावेतौ निर्विकारिणौ ।
 तावत् सर्वं परित्यज्य पुत्रः स्वात्तुपरायणः ॥
 पिता माता च सुप्रीतौ स्वार्तां पुत्रगुणैर्वदि ।
 न पुत्रः सकलं धर्मं प्राप्नुयात्तेन कर्मणा ॥
 नास्ति मातृधर्मं देवं नास्ति पितृधर्मो गुरुः ।
 तयोः प्रलुपकारोऽपि न कथञ्चन विद्यते ॥
 तयोर्निर्वाणं प्रियं कुर्म्यात् कर्मणा मनसापि वा ।
 न ताभ्यामनुग्रहातो धर्ममर्थं समाश्रयेत् ॥”

इति कौर्मि उपविभागे ११ अध्यायः ॥
 मातृशब्दवशात्तया माहृतुत्यालम् यथा,—
 “मातरि श्वेन शब्देन वाच्यं संभाषते गरः ।
 सा माहृतुत्या सत्वेन धर्मः साधो सतामपि ॥
 तथा सहितशब्दज्ञारे कालसूत्रं ग्रथाति सः ।
 तत्र घोरे वसत्वेन वावद्वै ब्रह्मणो वयः ॥
 प्रायश्चित्तं पापिनश्च तस्य नैव श्रुतौ श्रुतम् ॥”

इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥
 शिवस्य परिवारविशेषः । स च असुरमारखे
 ब्रह्मादौर्गां स्वेदिर्गतात्वात् अष्टशक्तिदेवता-
 रूपो यथा,—
 “ब्राह्मी माहेश्वरी चैत्री वाराही वैष्णवी तथा ।
 कौमारी चैव चातुष्ठा चर्चिकेष्ट मातरः ॥”
 सप्तविधोऽपि यथा,—
 “ब्राह्मी च वैष्णवी चैत्री रौद्री वाराहिकी
 तथा ।

कौवेरी चैव कौमारी मातरः सप्त कीर्तिताः ॥
 इत्यमरटीकायां भरतः ॥
 गीर्वाणोऽथोऽथमाहृताः । यथा,—
 “गौरी यद्वा शची मेधा सावित्री विजया जया ।
 देवसेना स्वधा स्वाहा मातरो लोकमातरः ॥
 शान्तिः पुष्टिस्तुष्टिरात्मदेवतया सह ।
 आदौ विनायकः पूज्यो अन्ते च कुलदेवता ॥”
 इति आहृतत्वे बहूचयस्य परिशिष्टम् ।
 वैष्णवपूज्या माहृता यथा,—
 “यत्र माहृताः पूज्यास्तत्र स्मृताः प्रपूजयेत् ।

माताम

सदा भागवती योग्यमाधी पद्मान्तरङ्गिका ॥
 गङ्गाकलिनन्दतनयागोपीद्वन्दावतीक्षया ।
 गायत्रीतुलसीवाणीएषिवीगाश्च वैष्णवीः ॥
 श्रीवशोदादेवकृतोदेवकीरोहिणीसुखाः ।
 श्रीचीता द्रौपदी कुन्ती ह्यपरा या महर्षयः ।
 रत्निययाद्यास्तथा चाष्ट महिषीर्वाच ता
 अपि ॥”

इति पाद्मे उत्तरखण्डे ७० अध्यायः ॥
 सप्त मातरो यथा,—
 “आदौ माता गुरोः पत्नी ब्राह्मणी राजपत्निका ।
 गावी धात्री तथा एष्टी सप्तैता मातरः स्मृताः ॥”
 इति कैचिन् पठितम् ॥
 माहृतुत्यां यथा ।

“माहृतुत्या मातुलानी पितृश्रेष्ठी पितृश्रवा ।
 शत्रूः पूर्वजपत्नी च माहृतुत्याः प्रकीर्तिताः ॥”
 इति दायभागः ॥

गौः । भूमिः । इति मेदिनी । ते, ३२ । (निरुक्ते
 च १०३ । “यदुल्लिख्यते इति ह धनाद्यदा-
 क्षयो मातुरस्या उपस्थे ॥” “मातुः अस्या
 एधिवाः ॥” इति तट्टीकायां दुर्गाचार्यः ।) विभूतिः । इति
 शब्दरत्नावली । लक्ष्मीः । इति
 हेमचन्द्रः । ३३२१ । रेवती । इत्यनयपालः ।
 आसुकराः । इत्यवधनी । महाश्रावणी । जटा-
 मांसी । इति राजनिर्घण्टः । परिमायकर्त्तरि,
 चि । अस्मिन्नर्थे परिमायार्थमाधातोः कर्त्तरि
 ङन्प्रत्ययेन निष्पन्नः । (निर्मायकर्त्तरि च,
 यथा, ऋग्वेदे । १ । ११ । ७ ।

“अस्मिन् मातुः सवनेषु सद्योमहः ॥”
 “मातुः दृष्टिदारेण सकलस्य जगतो निर्मातुः ॥”
 इति तद्वाक्ये चावनः ।) माता, स्त्री, (मान्यते पूज्यते इति) मान पूजार्थां +
 तन् तत्तथापि निपातनात् सायुः ।) जननी । यथा
 “विश्वेश्वरी विश्वमाता चण्डिका प्रथमान्यहम् ॥”
 इति शिवरहस्ये दुर्गासुवर्णनात् आबन्तोऽर्थं
 शब्दः ॥

मातापितरौ, पुं, (माता च पिता च । “आनङ्
 ऋतोऽङ् ॥” १ । ३ । २५ । इत्यानङादेशः ।) जननीजनकौ । तत्पूर्यायः । पितरौ २ मातर-
 पितरौ ३ तातजनयित्रौ ४ । इत्यमरभरतौ ।
 २ । १ । ३७ । निवृद्धिवचनात्तोऽर्थम् ॥ (यथा,
 मग्नौ । ३ । १५७ ।

“अकारणपरिवृत्ता मातापित्रोर्गुरोक्षया ॥”) मातामहः, पुं, (मातुः पिता । “पितृव्यमातुल
 मातामहपितामहाः । ४ । २ । ३६ । इति
 ङामहच् निपातितच ।) मातुः पिता । इत्य-
 मरः । २ । १ । ३३ । दौहित्रस्य मातामह-
 साधर्म्यं यथा,—
 “आसीदङ्गो वृषभेष्टो यज्ञश्रीषो हृद्वतः ।
 यजनः सुमहत्कालादेव एकोऽभवत्ततः ॥
 ऋतोः कन्या सुनीया या मातुर्दुःशीलकारणात् ।
 क्रूरा दुहिरभूतस्य जगतोऽस्यापि पीडने ॥
 तपस्विनां कुले जाता ऋषीणाञ्च यज्ञजिनाम् ।

माताम

सगुणां निर्गुणां वापि याति मातामहो तनुम् ॥”
 इत्यपिपुराणम् ॥
 तन्मरखे त्रिरात्राशौचं यथा । मातामहानां
 मरखे त्रिरात्रं स्वादशौचकम् । इति शुद्धितत्त्वे
 कूर्मपुराणम् ॥ * । दुहितृपर्यन्ताभावे तस्य
 आहो दौहित्रस्याधिकारो यथा,—
 “मातामहानां दौहित्राः कुर्वन्त्यहनि चापरे ।
 ते च तेषां प्रकुर्वन्ति द्वितीयेऽहनि सर्वदा ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ।

दुहितृपर्यन्ताभावे तस्य धने दौहित्रस्याधि-
 कारो यथा । तदभावे दौहित्रः ।
 “पौत्रदौहित्रयोर्लक्ष्मिं विशेषो नास्ति धर्मतः ।
 तयोर्हि मातापितरौ सम्भूतौ तस्य देहतः ॥”
 इति मनुवचने पौत्रतुल्याभिधानेन यथा
 पुत्राभावे पौत्रक्षया दुहितृभावे दौहित्रः ।
 अतएव गोविन्दराजधृतो विष्णुः ।
 अपुत्रपौत्रे संसारे दौहित्रा धनमाश्रुयः ।
 पूर्वेषां हि स्वधाकारे पौत्रदौहित्रकाः ममाः ॥”
 इति दायतत्त्वम् ॥

मातामहो, स्त्री, (मातामहस्य पत्नीति । “पुंयो-
 गादाख्यायाम् ॥” ४ । १ । ४० । इति + ङीप् ।) मातामहपत्नी । माहृता । आह इति
 भावा । यथा,—
 “मातामहो माहृता माहृतुत्या च पूजिता ।
 प्रमातामहोति विज्ञाता प्रमातामहकामिनी ।
 दृढप्रमातामहो ज्ञेया तत्पितुः कामिनीतथा ॥”
 इति ब्रह्मवैवर्ते ब्रह्मखण्डे १० अध्यायः ॥

तन्मरखे पचियशौचं यथा,—
 “मातुले चमुरे मित्रे गुरौ गुर्वङ्गनाशु च ।
 अशौचं पचिषीं रात्रिं न्दता मातामहो यदि ॥”
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥
 दुहितृपर्यन्ताभावे तस्माद्दौहित्रस्याधि-
 कारो यथा । तदभावे दौहित्रः । प्रायुक्तब्रह्म-
 पुराणे तथादर्शनात् ।

“पौत्रदौहित्रयोर्लक्ष्मिं न विशेषोऽस्ति धर्मतः ।
 तयोर्हि मातापितरौ सम्भूतौ तस्य देहतः ॥”
 इत्यनेन यथा पुत्राभावे पौत्रक्षया दुहितृभावे
 दौहित्रः । इति प्राग्वोक्तत्वात् ।
 “मातुलो भागिन्यस्य स्वसीषो मातुलस्य च ।
 चशुरस्य गुरोश्चैव सखुस्मातामहस्य च ॥
 एतेषाश्चैव भाव्यांभ्यः स्वसुर्मातुः पितृक्षया ।
 पिच्छदानस्य कर्त्तव्यमिति वेदविदां स्थितिः ॥”

इति दृष्टशाततपवचनेन मातामह्याश्च साक्षा-
 दौहित्रेण पिच्छदानश्रुतेः धनाधिकारित्वाच्च ।
 इति शुद्धितत्त्वम् ॥ * । तस्या अयौतुकधने
 पौत्रपर्यन्ताभावे दौहित्राधिकारः । यौतुकधने
 तु पुत्रपर्यन्ताभावे दौहित्राधिकारो यथा ।
 “दौहित्रोऽपि ह्यश्रुतेन सन्मारयति पौत्रवत् ॥”
 इति मनुवचने दौहित्रे पौत्रधर्मातिदेशात्
 पुत्रेण परिणीतदुहितृवाधात् नाथकपुत्रेण
 बाध्यदुहितृपुत्रबाधस्य न्यायत्वात् । इति दाय-
 तत्त्वम् । पुत्राभावे दौहित्रोऽधिकारी । पुत्रा-